

ตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๙

โดย กลุ่มกฎหมาย

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

เรื่อง ละทิ้งหน้าที่ราชการ

นางสาวสร้อยทอง (นามสมมติ) เจ้าพนักงานเภสัชกรรม
สังกัดโรงพยาบาลในจังหวัดแห่งหนึ่ง ไม่มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่
๑๐ กุมภาพันธ์ ถึง ๒๔ กันยายน ๒๕๖๑ รวมระยะเวลากว่า ๗ เดือน
และกลับมาปฏิบัติงาน อีกครั้งเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดย
อ้างเหตุผลจาก ปัญหาครอบครัวและปัญหาส่วนตัวจนต้องหนีไป
พักอาศัยกับญาติ ที่ต่างจังหวัด แม้ภายหลังจะกลับมาปฏิบัติงาน
ตามปกติ แต่การ หายไปโดยไม่ลาหรือติดต่อแจ้งเหตุผลที่สมควร
ต่อผู้บังคับบัญชาเป็นเวลานาน ถือเป็น พฤติการณ์ที่ส่งผลกระทบ
ต่อการบริหารงานบุคคลและระบบการให้บริการของหน่วยงาน
อย่างร้ายแรง

**การกระทำ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ
ติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑**

**จังหวัดจึงมีคำสั่งลงโทษ "ปลดออกจากราชการ" และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข
พิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยแล้วมีมติว่าระดับโทษดังกล่าว มีความเหมาะสมแล้ว**

***** การแยกแยะระหว่าง "ละทิ้ง" และ "ทอดทิ้ง" หน้าที่ยาการเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะแม้อผลลัพธ์ จะทำให้งานเสียหายเหมือนกัน แต่ลักษณะการกระทำและระดับโทษอาจแตกต่างกัน ดังนี้**

๑. การละทิ้งหน้าที่ยาการ (ตัวไม้อยู่) คือการที่ตัวเจ้าการ " ไม้อยู่ " ปฏิบัติหน้าที่ในที่ทำงานตามวันและเวลาที่กำหนดโดยไม่ได้ขออนุญาต หรือไม่มีเหตุอันสมควร

ลักษณะ : หนีงาน , ว่างงาน , หายตัวไปจากที่ตั้งโดยติดต่อไม่ได้

เกณฑ์ความผิดร้ายแรง : หากละทิ้งติดต่อในคราวเดียวกัน เกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข่มเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โทษ : " ปลดออก " หรือ " ไล่ออก "

๒. การทอดทิ้งหน้าที่ราชการ (ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน) คือการที่ตัวข้าราชการ " ยังอยู่ที่ทำงาน " แต่ไม่สนใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

**ลักษณะ : มาทำงานแต่ไม่ทำหน้าที่ , ปล่อยให้งานค้างคาจนเสียหาย , นั่งเฉยไม่แก้ไข
ปัญหาตามอำนาจหน้าที่**

เกณฑ์ความผิดร้ายแรง : ต้องมีองค์ประกอบว่าการทอดทิ้งนั้น " เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง " เช่น ปล่อยให้เครื่องจักรพัง หรือปล่อยให้คนไขในความรับผิดชอบไม่ได้รับการรักษาจนเสียชีวิต

โทษ : หากเสียหายไม่ร้ายแรงอาจเป็นโทษลดเงินเดือน / ตัดเงินเดือน / ภาคทัณฑ์ แต่หากเสียหาย ร้ายแรงก็ถึงขั้น "ปลดออก/ไล่ออก" เช่นกัน

บทสรุปและข้อเตือนใจสำหรับข้าราชการ

๑. ปัญหาส่วนตัวไม่ใช่เหตุผลอันสมควรในการขาดงานเกิน ๑๕ วัน หากจำเป็นต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ ควรใช้สิทธิการลาตามระเบียบให้ถูกต้อง
๒. การละทิ้งหน้าที่เกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ถือเป็นฐานความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีโทษเป็น " ปลดออก " หรือ " ไล่ออก " แม้จะกลับมาทำงานในภายหลังก็ไม่สามารถลบล้างความผิดที่สำเร็จแล้วได้